

[Evald Kristensen.]

hævd på, og som klitvæsenet også principielt har anerkendt. Vi har det synspunkt, at de fredede klitter er et stort samfundsgode, som folk, der færdes i klitterne, sætter megen pris på. Vi skal bevare vore skønne klitter; derfor gælder det om at sprede turiststrømmen og ikke ved for megen skiltning med „adgang forbudt“ indskrænke arealet.

Jeg vil gerne stille den højtærede landbrugsminister det spørgsmål, om der ikke i sommer- og efterårsmånederne er for lidt mandskab til rengøring af klitarealerne, om der ikke kan gøres noget mere ud af renholdelsen, så at arealerne i hvert fald ikke skæmmes.

Til slut skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget med de ændringsforslag, der er stillet af den højtærede landbrugsminister og tiltrådt af det samlede udvalg.

Heilesen: Jeg finder anledning til at understrege min tilfredshed med, at det er lykkedes under udvalgsarbejdet at tydeliggøre og mildne lovforslagets bestemmelser, dels ved at den højtærede landbrugsminister har stillet ændringsforslag, der er tiltrådt af udvalget, dels ved at nye indgreb eller påbud over for lodsejere skal være begrundet i sandflugtens bekæmpelse.

Når lovforslagets titel er ændret fra „klitlov“ til: „lov om sandflugtens bekæmpelse“ er det en stærk understregning af formålet, og man har dermed tydeliggjort, at loven skal være en sandflugtslov og ikke en fredningslov.

De i § 1 i lovforslaget fastsatte bestemmelser skal kun finde anvendelse på kyststrækninger, hvor klitdannelser forekommer.

I § 5, stk. 2, er der en understregning af respekten for ejendomsretten, idet der indføres den bestemmelse, at genopførelse af bygninger m. v. i hidtidig skikkelse, f. eks. efter en brand, kan ske uden særlig tilladelse.

Jeg skal erkende, at det kan have sine store vanskeligheder at udforme lovbestemmelser, som deler sol og vind lige mellem de forskelligartede samfundsinteresser, der støder sammen med fredningen af kystlinjen under denne lov; men det er min over-

bevisning, at klitmyndighederne vil administrere loven med samme forståelse som hidtil og med den størst mulige hensyntagen til de lokale forhold og de stedlige lodsejere.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for lovforslaget.

H. C. Toft: Da den højtærede landbrugsministers lovforslag til ny klitlov i fjor var til første behandling i tinget, gav jeg udtryk for, at mit parti havde store betænkeligheder ved lovforslaget, ja, ikke blot betænkeligheder, vi fandt, at der måtte foretages væsentlige ændringer i lovforslaget, for at mit parti kunne medvirke til dets gennemførelse.

Det folketingsudvalg, der behandlede forslaget i 1959-60, enedes med landbrugsministeren om væsentlige ændringer, ændringer, der tydeliggjorde lovens afgjorte formål: at hindre mulighederne for sandflugt og at hindre, at ny sandflugtsfare skulle opstå ved den stærkt stigende benyttelse af vore kyststrækninger som rekreative områder; denne benyttelse betyder jo en øget slitage på klitternes vegetation, som er det, der binder klitternes sandmasse.

Det lovforslag, som den højtærede minister i år har fremsat i folketinget, har ændret lovens titel og indhold på en sådan måde, at vi nu ser med andre øjne på den. Loven har fået navneforandring, så titlen lige ud siger, hvad der er lovens formål, og der er siden første behandling af lovforslaget af den højtærede landbrugsminister stillet ændringsforslag, som er tiltrådt af det samlede udvalg. Disse ændringsforslag er bl. a. fremkaldt af et ønske fra udvalget om at få tydeliggjort, at der alene kan gives offentligheden adgang til fredede strækninger for kortere ophold, og at kampering på disse kun kan finde sted med ejerens billigelse. Der er på denne måde sikret ejeren større indflydelse, så at der er grænse for, hvad han må affinde sig med.

Vi erklærer os også tilfredse med, at statskassen overtager de udgifter, der oprindeligt skulle have været pålagt amterne til dæmpningsarbejder på de fredede klitter, idet det vel i fremtiden i særlig grad må forventes, at dér, hvor sådanne arbejder bliver nødvendige, skyldes det stærk slitage af folk, der søger de rekreative områder, og denne del af befolkningen vil i stadig sti-